

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Харманли, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ХАРМАНЛИ, ЧЕТВЪРТИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети януари през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка Ив. Китова

при участието на секретаря Т.Г.Ч.
като разгледа докладваното от Минка Ив. Китова Административно
наказателно дело № 20235630200417 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. Л. С. с ЕГН *****, с адрес гр.Харманли, ж.к. *** против Наказателно постановление №**23-0271-000572/07.07.2023** г на ВПД Началник на РУ- Харманли към ОДМВР Хасково, с което на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП му е наложено административно наказание «глоба» в размер на 50,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл. 123 ал. 1 т.1 от ЗДвП.

Във въззивната жалба се сочи, че атакуваното наказателно постановление е неправилно, необосновано и постановено при наличие на съществени процесуални нарушения в административно-наказателното производство. Жалбоподателят счита, че при съставяне на АУАН актосъставителят е допуснал съществени нарушения, довели, до незаконосъобразност и на издаденото въз основа на него наказателно постановление. Оспорва АУАН, който според него не съдържа всички необходими реквизити, съгласно императивната разпоредба на чл. 42 ЗАНН към неговото съдържание. Актът е съставен от некомпетентен орган. Нарушени били административно-процесуалните правила при съставянето и връчването на акта. Нарушението не било констатирано по предвидения от закона ред. Жалбоподателят счита, че актът е необоснован, не били налице доказателства, които да установяват твърдяното нарушение и признаците на изпълнителното деяние. Налице били съществени нарушения на закона,

допуснати от Административно-наказващия орган при издаване на НП. Същият пристъпил към издаване на наказателното постановление, без да провери акта, с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и без да прояви необходимата активност за разследване. С това била нарушена разпоредбата на чл.52 от ЗАНН. В НП липсвали императивно предвидените в чл.57 ЗАНН реквизити. НП било необосновано. НП било издадено от некомпетентен орган, като отговорността била погасена по давност. Нарушени били разпоредбите на чл. 27 и чл. 28 ЗАНН. Жалбоподателят моли да отмени изцяло атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно. Претендират се и разноските по делото.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се явява. За него се явява адв. Д. А. с пълномощно по делото.

Административнонаказващият орган/АНО/- ВПД Началник на РУ-Харманли към ОДМВР Хасково, не изпраща представител и не взема становище. В изразено писмено становище представено по делото сочи, че в случай на отмяна на наказателното постановление да бъде обстойно разгледан определения размер на възнаграждението при наличието на адвокатски хонорар като същият бъде определен в минимален размер.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното от **фактическа страна**:

на 29.06.2023 г. в 17:50 часа, в гр. Харманли ж.к. *** зад магазин *** управлява л.а. Фолксваген шаран с рег№*** собственост на Л. С. И. егн*****.при движение с несъобразена скорост с релефа на местността губи контрол над управляваното от него мпс като се блъска в бетонен гараж собственост на М. А. М. егн***** с което става причина за птп с материални щети. Водача С. който е участник в ПТП е длъжен без да създава опасност за движението по пътя да спре за да установи какви са последиците от произшествието и да уведоми компетентните служби на МВР, е. извършил: не спира и не установява последиците от ПТП.

С оглед на така установеното е съставен АУАН сер. АД бл.№082139 от 29.06.2023 г. от свид. С. М. К. - мл. автоконтрольор при РУ-Харманли за нарушение по чл. 123, ал.1, т.1,2 от ЗДвП, като посоченото нарушение в акта се изразява в не спира и не установява последиците от ПТП.

Препис от АУАН е връчен на жалбоподателя при отказ на същия, като свид. С.Г.С. е удостоверил с подписа си отказа на И. Л. С. да подпише АУАН.

Административнонаказващият орган (АНО) в издаденото НП Наказателно постановление № 23-0271-000572 от 07.07.2023г. на ВПД Началник на РУ- Харманли към ОДМВР Хасково е приел за доказана описаната в АУАН фактическа обстановка и констатираното с него нарушение. С така извършеното АНО е приел за нарушен чл. 123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Предвид това и на основание чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП му е наложена

глоба от 50,00 лв. и лишаване право да управлява МПС за 1 месеца.

Срещу Акта в законно установения 7-дневен срок не е постъпило писмено възражение.

Наказателното постановление е връчено на жалбоподателя на 07.07.2023г., видно от отбелязването в разписката, инкорпорирана в самият документ.

Видно от Заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи, същият определя държавните служители от МВР, които да извършват контролна и административно наказателна дейност по ЗДвП.

Гореописаната в Акта и в НП фактическа обстановка безспорно се установи от събраните по делото писмени доказателства, находящи се в АНП по издаването им НП №23-0271-000572/07.07.2023 г. издадено от ВПД Началник РУ Харманли при ОДМВР Хасково – оригинал; АУАН серия АД бл.№082139 от 29.06.2023 г.; заверено копие на докладна записка с рег. №271р-18877/30.06.2023 г.; заверено копие на Обяснение от М. А. М. от 29.06.2023 г. ; заверено копие на Заповед №8121з-1632/02.12.2021 г на министър Б.Р., ведно със заверени преписи на: писмо с рег.№272р-17919/15.08.2023 г. на ОДМВР Хасково относно заеманите длъжности от ст. инспектор П.Д.П. към дата 07.07.2023 г. и мл. инспектор С. М. К. към 29.06.2023 г.; писмо с вх.№9362/23.11.2023г. от РУ Харманли при ОДМВР Хасково, ведно със справка за нарушител/водач на И. Л. С. ЕГН *****; писмо с вх.№9315/27.11.2023 г. от ОДМВР Хасково, с което уведомяват съда, че гл. инспектор Д. В.Х. ЕГН ***** е назначен за длъжност ВПД началник РУ Харманли при ОДМВР Хасково със заповед рег. №8121К-4539/17.05.2023г. на министър на МВР и към дата 07.07.2023г. е на същата длъжност приобщени по надлежния процесуален ред на чл. 283 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН.

От разпита на свидетелите С. М. К., М. А. М. и К. И. П. се установява, че АУАН за нарушението на жалбоподателя е съставен в негово отсъствие, същият му е предявен на следващият ден в сградата на РУ-Харманли, като му е бил прочетен и му е разяснено нарушение от свид. К.. АУАН е връчен на жалбоподателя при отказ от негова страна, удостоверен с подписа на С.Г.С.. Свидетелите възпроизвеждат пред съда своите непосредствени възприятия за случилото и показанията им са безпротиворечиви, логично систематизирани, като изцяло колерират и с писмените източници, поради което и съдебният състав ги кредитира изцяло с доверие. Не се установява посочените свидетели да имат личностно отношение към жалбоподателя, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на тези свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното качество на свид. С. М. К. и К. И. П. – служители на РУ – Харманли при ОДМВР - Хасково, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е

достатъчно за да обоснове заинтересованост от тяхна страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата от конкретната проверка и случилите се събития, които възпроизвеждат в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече беше посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от АНП. Ето защо, според съда показанията на тези свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект, те са пряко относими към фактите, релевантни за състава на конкретното нарушение, чието фактическо осъществяване потвърждават, като установяват категорично обстоятелството, че жалбоподателят на процесната датата въпреки отправената покана към него да бъде тестван с техническо средство за употреба на наркотици, е отказал, както и че е отказал да даде кръвна проба за употреба на такива.

Цениха се от съда и писмените доказателства, приети по делото като част от АНПр, приобщени по реда на [чл. 283 НПК](#), които не се оспориха от страните, по своето съдържание и авторството - истинността си, поради което се ползваха за установяване на данните възпроизведени в тях. С такива надлежни и годни писмени доказателствени средства се потвърждават фактическите констатации изложени в АУАН, възпроизведени и в обстоятелствената част на НП.

Въз основа на горе установената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по [чл. 59, ал. 2 ЗАНН](#), както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния и материалния закон:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – [чл. 63, ал. 1 ЗАНН](#). Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т.е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от [чл. 314, ал. 1 НПК](#) вр. [чл. 84 ЗАНН](#). В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно ([чл. 13, чл. 107, ал. 2 и](#)

чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН е издаден от компетентен орган, но не и атакуваното НП; в предвидената от закона писмена форма, и в съответствие с чл. 42, ал.1, т.4 за АУАН и чл. 57, ал.1, т.5 ЗАНН за НП. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 2 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Материалната компетентност на издателя на НП – Началник група към ОД на МВР Хасково, РУ- Харманли не се доказва по – безспорен начин, макар и с приетата по делото Заповед 8121з-1632 от 02.12.2021 година на Министъра на вътрешните работи, да е определен кръг длъжностни лица наказващия орган по закон надлежно е делегирал правомощия да издават НП за нарушения по ЗДвП.

Допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, което е от категорията на « абсолютните» съгласно ТР№2/2002г по т.д. №2/2002г. на ВКС, което не е загубило своето значение.

Наказателно постановление № 23-0271-000572 от 07.07.2023г. е издадено от П.Д.П. на длъжност ВПД Началник на РУ- Харманли към ОДМВР Хасково.

От писмо с рег.№271000-9667/28.11.2023 г. на ОДМВР Хасково относно заеманите длъжности от ст. инспектор П.Д.П. към дата 07.07.2023 г. е заемал длъжността «началник група охранителна полиция».

От писмо с вх.№9315/27.11.2023 г. от ОДМВР Хасково, с което уведомяват съда, че гл. инспектор Д. В.Х. ЕГН ***** е назначен за длъжност ВПД началник РУ Харманли при ОДМВР Хасково със заповед рег. №8121К-4539/17.05.2023г. на министър на МВР и към дата 07.07.2023 г. е на същата длъжност.

В производството пред районния съд по обжалване на наказателно постановление се развива по правилата на чл. 59 - чл. 63 от ЗАНН, а за неуредените в тези разпоредби въпроси, с оглед препращаща норма на чл. 84 ЗАНН се прилага НПК.

Разпоредбата на чл.84 от ЗАНН сочи, че доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс.

В ЗАНН няма норма регламентираща института на отстраняване на очевидната фактическа грешка. Не се прилага и нормата на чл.84 от ЗАНН препращаща към НПК за производството пред съда за разглеждане на жалба, доколкото в този закон няма особени правила регламентиращи института на очевидната фактическа грешка. Районният съд по жалби против наказателни постановления се явява въззивна инстанция и препращането на чл.84 от ЗАНН е към разпоредбите на въззивната инстанция, а в НПК в Глава двадесет и първа „Въззивно производство” липсват разпоредби за отстраняване на допуснатата очевидна фактическа грешка. Всъщност в чл. 248а от НПК е уредена единствено процедурата по отстраняване на очевидна фактическа грешка. В тази връзка в уредбата на въззивното и касационното производство също няма препращащи норми към чл. 248а от НПК. Значително е ограниченото приложно поле на процедурата по отстраняване на очевидни фактически грешки препятства приложимостта ѝ към други актове в наказателния процес. Изобщо препращането към процедурата е невъзможно с оглед нейните изначално зададени специфики. Това е така, тъй като систематичното място на чл. 248а от НПК в стадия „Подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание“ не позволява и прилагането му по аналогия в други стадии на процеса, а от там и в ЗАНН.

Същественото е, че е допуснатата очевидна фактическа грешка в атакуваното наказателно постановление на заеманата длъжност от издателя му, която определя наказващият орган, който следва да се призове при разглеждане на делото пред районен съд. Съгласно чл.61, ал.1 от ЗАНН при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалият обезщетение, включително този по [чл. 55, ал. 2](#), собственикът на вещите, с които е извършено разпореждане или са отнети в полза на държавата, ако не е нарушител, наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по [чл. 58д, т. 4](#), както и допуснатите от съда свидетели.

Съгласно [чл. 61, ал. 1 от ЗАНН](#), в редакцията, обнародвана в ДВ бр. 109/2020 г., в сила от 23.12.2021г., по делото се призовава наказващият орган или учреждението, или организацията, чийто орган е издал акта по [чл. 58д т. 4 от ЗАНН](#). Така в производствата по обжалване НП пред районните съдилища след 23.12.2021г. за участие в производството се призовава наказващият орган, издал НП, а в конкретният случай това е ВПД Началник РПУ в ОДМВР Хасково.

Това налага извод, че съгласно чл. 61, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания като страна при разглеждане на делото пред районния съд в случаите на обжалване на актовете по чл. 58д, т. 1 – 3, издадени от наказващ орган, следва да се призовава именно този наказващ орган с оглед на защитата и в съдебното производство на издадения акт. Този извод следва и от граматическото тълкуване на разпоредбата, която предвижда призоваване на учреждението или организацията само за случаите на оспорен акт по чл. 58д, т. 4 от Закона за административните нарушения и

наказания, т. е. в случаите, в които актът представлява електронно изявление. Във връзка с изложените по-горе съображения при граматическото и систематичното тълкуване на разпоредбите, нормата на чл. 61, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания следва да се тълкува в смисъла, че надлежната въззиваема страна при обжалване и протестиране на актовете по чл. 58д., т. 1 - 3 от Закона за административните нарушения и наказания е само и единствено наказващият орган, а той в конкретният случай е ВПД Началник РПУ в ОДМВР Хасково. Издателя на атакуваното НП, П.Д.П. към 07.07.2023г. не е заемал длъжността ВПД Началник РПУ в ОДМВР Хасково.

Допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление не може да се отстрани по реда на отстраняване на очевидна фактическа грешка, а и рефлектира върху надлежната въззиваема страна, която участва при разглеждане на дело пред районния съд, което води до отмяна на атакуваното наказателно постановление, без съда да се произнася по същество на спора.

Процесуалният представител на жалбоподателя също е направил искане за присъждане на осн. чл. 38, ал. 2 във вр. с чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата на възнаграждение в минималния размер, предвиден в чл. 7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Приложено е и адвокатско пълномощно, от което е видно, че на И. С. се предоставя правна помощ на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА. Правото на адвоката да окаже правна помощ на лице по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА е установено със закон и в случаите, когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, съгласно чл. 38, ал. 2 от ЗА адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение в размер, определен от съда, но не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2. За да упражни правото си, адвокатът следва да представи сключен със страната договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че помощта се осъществява безплатно на основание чл. 38, ал. 1, т. 3, пр. 2 от ЗА. Обстоятелството, че клиентът е близък на адвоката не се нуждае от доказване. В конкретния случай посочените предпоставки са налице, поради което на адв. Д. А. следва да се присъди възнаграждение в размер на 400 лева, което представлява минималният такъв по чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно, поради което следва да бъде отменено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 и ал.3,т.2, вр. чл. 58д, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № **23-0271-000572** от 07.07.2023г. на П.Д.П. на длъжност ВПД Началник на РУ- Харманли към ОДМВР Хасково, с което на основание чл. 175, ал.1, т.5 от ЗДвП на И. Л. С. с ЕГН *********, с адрес гр.Харманли, ж.к. ******* е наложено административно наказание «глоба» в размер на 50,00 лв. и "Лишаване от право да управлява МПС" за срок от 1 месеца, за нарушение чл.123 ал. 1 т.1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР Хасково да заплати на адв. Д. А. от АК-Хасково сумата от 400,00 лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково на основанията, предвидени в НПК и по реда на глава дванадесета от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Харманли: _____